

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1104/2015
22.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ч., због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 135. став 4. у вези кривичног дела несавесно лечење болесника из члана 126. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч., адвоката Р.Ђ.-К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К бр.191/14 од 13.05.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 777/15 од 14.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К бр.191/14 од 13.05.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 777/15 од 14.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К бр.191/14 од 13.05.2015. године окривљени М.Ч. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 135. став 4. у вези кривичног дела несавесно лечење болесника из члана 126. став 3. у вези става 1. КЗ РС и осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци која ће се извршити у просторијама у којима оптужени станује уз електронски надзор у смислу члана 45. став 5. КЗ.

Наведеном пресудом на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени С.П. је са својим имовинско правним захтевом упућен на парницу, а на основу члана 262. и члана 264. ЗКП обавезан је оптужени М.Ч. на накнаду трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 777/15 од 14.09.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Ч. и пресуда Основног суда у Панчеву К бр.191/14 од 13.05.2015. године је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Ч., адвокат Р.Ђ.К., због повреда из чланова 368. став 1. тачка 11, 124. став 1. и 2. ЗКП и чланова 2, 22, 25. и 26. КЗ у вези са чланом 126. став 3. у вези става 1. у вези члана 135. став 4. КЗ (садашњи члан 251. став 3. у вези члана 259. став 4. КЗ), а из образложења захтева произилази да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине или исте преиначи утврђујући да је закон повређен у смислу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведене повреде међутим, по ставу Врховног касационог суда не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу

који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**